SANCTISSIMI IN CHRISTO PATRIS

PII

DIVINA PROVIDENTIA

PAPÆ VI.

LITERÆ APOSTOLICÆ IN FORMA BREVIS

DE

SACRÆ CONGREGATIONIS CONCILII

Officialibus, eorumque Muneribus.



ROMÆ MDCCLXXV.

Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

18

PIUS PP. VI.

Ad Perpetuam rei memoriam.



SACROSANCTAM Tridentinam Synodum, qua post quingentos fere annos, nec frequentia Conventus, nec doctrina, & gravitate Patrum, nec magnitudine, & difficultate quæstionum, quæ dogmata simul, & morum disciplinam continerent, nec studio, ac consensu Principum, aliam coactam fuisse illustriorem accepimus, qui de Orthodoxa fide recte sentiunt habent loco arcis munitissimæ Divinæ Providentiæ miraculo extructæ, qua in maximis schismatum, hæresum, dissensionum periculis securitas,& in fœdissima tempestate tranquillitas Christianæ Reipublicæ parta est. Mille Clypei pendent ex ea omnis armatura fortium, contra quos teterrimi hæreticorum eliduntur conatus, & ignea nequissimi hostis tela quotidie retunduntur. Neque aliter intelligendi sunt mystici illi Clypei, quam canones, & decreta ipsa Concilii, quæ ut semper, & diligentissime ubique terrarum servarentur, Pontifices Romani Prædecessores nostri pro ea potestate, quam ipsis Deus Maximus tribuit, magno studio, vigilantiaque curarunt, optime intelligentes, ex ea observantia maximas in Christianam Rempublicam utilitates redundare. Itaque operæ pretium facturos arbitrati sunt, si Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregatio constitueretur, quæ de omnibus causis ad hoc Concilium pertinentibus cognosceret, nodos quæstionum solveret, difficultates explicaret, ac decreta, consulto Pontifice, interpretaretur. Cujus quidem Congregationis Præfectus Cardinalis bon. mem. de Rubeis, cum Comitiorum tempore e vita excesserit, Nos, & publicæ totius Ecclesiæ utilitati, & privatæ ipsius Congregationis dignitati, ac splendori egregie consultum iri existimavimus, si primis nostræ ad Apostolatum assumptionis diebus Præfe-

ctura illa dilecto Filio nostro Carolo Victorio Amedeo Tituli Sanctæ Praxedis S. R. E. Cardinali a Lanceis nuncupato committeretur. Atque is quidem, cum sit mirifico quodam pietatis, & religionis studio incensus, ac præterea excellenti prudentia, multiplicique doctrina rerum divinarum ornatissimus, statim circumspiciens, & quasi peritus Architectus perlustrans diligentissime partes omnes ejusdem Congregationis, animadvertit aliquid vitii inhærescere, quod illius venustati officere posse videretur. Id autem est ejusmodi, quod minores Officiales Congregationis, cum pro immutata temporum ratione stipendia satis exigua sibi antea assignata vix suppetant ad vitam sustentandam, consuetudinem, sive abusum potius facile induxerunt, ut Officii, & laboris obtentu aliquid vel certum, vel incertum ab iis, qui ad Congregationem confugiunt, quandoque exigere non dubitent. Quare pro parte ejusdem dilecti Filii nostri Caroli Victorii Amedei Cardinalis Nobis fuit humiliter supplicatum, ut huic malo, antequam radices ageret, occurrere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur attendentes nihil profecto esse, quod, etsi legibus, sanctionibusque munitum sit, a lubrica tamen, malorumque omnium effectrice cupiditate novis quotidie artibus, coloribusque, si quicquam a consuetudine majorum deflectatur, perverti, atque corrumpi non possit, maximeque interesse eos, qui operam in hujusmodi muneribus locant, vacuos plane, ac liberos ab omni vel minima suspicione avaritiæ, pravæque affectionis, nedum corruptelæ esse debere, ut clarius etiam innotescat perpetuum, sincerumque nostrum, & Sanctæ hujus Sedis studium pro religiosa Prædecessorum nostrorum Constitutionum observantia, simulque quæsitus quivis prætextus adimatur cuilibet usui, aut consuetudini, quibus præclarissimæ hujus Congregationis Officiales suam quandoque in expediendis negotiis temporalium lucrorum cupiditatem obtegere, aut excusare quovis modo contenderent; necnon laboriosam operam, quam iidem Officiales in suis quisque muneribus

exer-

exercendis præſtant, uberiori gratia, ac benevolentia complecti volentes, ſtipendia, quæ hactenus eiſdem ſolvi conſueverunt, nunc, donec alias Nobis decernere viſum fuerit, ita augeri volumus, ut ad congruum vitæ ſubſidium nihil deſit. Mandamus propterea, ut ſingulis Officialibus prædictis pendantur unoquoque menſe ſcuta Juliorum decem, primo quidem Officiali vigintiquinque, alteri vero, & tertio quindecim, quarto decem, quinto demum (quem nunc, ut priorum labores ſublevemus, de novo addimus) quinque, directis, & ſubſcriptis a Cardinali Præfecto, ſeu a Secretario mandatis, ſeu ordinibus ad Proviſores Montis Pietatis, in quo quidem Monte tota ſumma octingentorum quadraginta ſcutorum ipſis Congregationis Officialibus debita impoſterum deponenda erit. Ipſiſque Officialibus ſic de certo, & ſufficienti emolumento benigne proviſis, volumus, atque diſtricte prohibendo jubemus, ne ii de cætero quicquam pro quibuſcumque negotiis ad ipſam Congregationem quomodolibet ſpectantibus a quovis, etiam prætextu cujuſcumque conſuetudinis, etſi inveteratæ, petere, & exigere, aut etiam ſponte oblatum recipere audeant, adverſuſque eos, ſi in haſce noſtras literas peccaſſe comperti fuerint, omnes, & ſingulas Canonicas leges, & Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones contra dantes, & recipientes latas, atque editas, cum omnibus item, & ſingulis pœnis per eas indictis, perinde ac ſi decreta omnia in præmiſſis contenta, eorumque pænales ſanctiones præſentibus noſtris literis de verbo ad verbum inſertæ forent, per eaſdem præſentes approbamus, confirmamus, & innovamus, decernentes, ac declarantes, prædictis omnibus legibus, ac pœnis ſubjici, ac ſubjectas cenſeri omnes, & ſingulas perſonas, quæ hujuſmodi Congregationi inſerviunt cujuſcumque gradus, & conditionis exiſtant, qui præter congruum, atque aſſignatum ſtipendium, quo ſolo contenti eſſe debeant, aliquid aliud etiam ſponte oblatum, ut præfertur, a partibus, aut aliis, ſive pro expeditionis celeritate, ſive pro alio extraor-

dinario labore tam procurando, quam ſcribendo, aut recognoſcendo, aut examinando in ejuſdem Congregationis Secretaria, aut Archivo, vel extra capere, ſive exigere poſſint. Itaut quicumque contra hanc noſtram voluntatem deliquerint, ſtatutas in ipſis pœnas incurrant, cum effectu multari debeant, & puniri, non obſtante quolibet uſu, aut conſuetudine, quam quidem Nos ut abuſum minime ferendum, & qui præſcribi numquam poſſit, damnamus omnino, atque proſcribimus. Utque inviolabili harum noſtrarum literarum obſervantiæ, quantum cum Domino poſſumus, conſulamus, præcipimus, atque mandamus, ut moderni Officiales infra menſem a data earumdem, & qui deinceps ſubrogati fuerint, antequam ad ſuum obeundum munus admittantur, in manibus Cardinalis Præfecti, vel, eo a Curia abſente, aut infirmitate impedito, illius Cardinalis, qui in Congregatione antiquior fuerit, ſuper omnimoda hujuſmodi obſervantia ſancte jurent. Declarantes inſuper eos, qui adverſus juramentum hocce (tametſi id ſperamus in Domino nunquam eventurum) aliquid vel minimum a partibus, ſive ab aliis quovis prætextu recipere auſi fuerint, officio privatos ipſo facto cenſeri, cæteriſque pœnis, & cenſuris ſubjici debere, quæ contra violantes juramentum, & contra dantes, vel recipientes pro gratia, vel juſtitia in Curia ſancitæ ſunt. Xenia verò illa, etſi in pecunia, tenuiſſima tamen, eſculenta, & poculenta, quæ hujuſmodi Officialibus tum menſe Auguſti, tum recurrente Sacro Natali die Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti, quolibet anno contribui conſueverunt, & ſolent, præſentibus noſtris literis minime prohibita eſſe, nec prohiberi decernimus, dummodo tamen ſponte oblata tantùm recipiantur, non autem veluti Officio debita exigantur, receptæque in pecuniis ſtrenæ inter eoſdem Officiales juxta uniuſcujuſque gradum, & prærogativam, & ſervatam hactenus partitionem dividantur. Cæterum ad occurrendum dubiis, quæ facile oriri poſſent, harum ſerie declaramus, quod, communicato ſemel cuivis petenti, & quidem

dem

dem gratis omnino ; & fine ulla prorfus mercede , exemplari cujufvis generis documentorum , quæ in Secretaria Congregationis pro tempore habentur , fi forte alterum , vel tertium , & fic deinceps exemplar a partibus expofcatur , merces quædam honefta quidem , ac moderata ab Officialibus præfatis exigi valeat . Quod fi eveniat , authentica , quæ requiruntur, documenta in Tabulario adfervari, quod dilectus Filius nofter Francifcus Xaverius Sanctæ Romanæ Ecclefiæ Cardinalis de Zelada , cum Secretarii eiufdem Congregationis munere fumma cum laude fungeretur , in Palatio noftro Vaticano erigi , & conftitui curavit , Officiali tum pro itineris incommodo , tum pro fcripturæ labore , quam per feipfum diligenter , ac fideliter conficere , & conferre debebit , mercedem operi convenientem ut exigat , utpote rationi , & æquitati confonum , concedimus , atque permittimus . In qua tamen mercede percipienda caveant omnino prædicti Officiales , ne menfuram per legitimas taxas , & per approbatum Curiæ ftylum pro fingulis actibus præfcriptam , & definitam excedant . Pro feliciori vero , & profperiori ejufdem Congregationis directione , & ftatu volumus , atque mandamus , ut Viri cœlibes , & Clericali charactere infigniti deinceps affumantur , & quoufque cœlibatum fervaverint , retineantur , ut liberi , ac toti proprio muneri vacare valeant , & fi fide , doctrina , & experientia commendabiles , & fuftinendo oneri fibi demandato pares fe probaverint , ad cætera etiam , majoraque munera confcendendi viam fibi parent . Certam autem legem , & formam in horum Officialium electione ex nunc præfcribere volentes , Motu proprio , & ex certa fcientia , ac matura deliberatione noftra , deque Apoftolicæ poteftatis plenitudine hifce noftris literis prohibemus , & interdicimus , ne de cætero ullus , five Sanctæ Romanæ Ecclefiæ Cardinalis , qui Præfecti , five Præful , qui Secretarii muneribus pro tempore funguntur , viventibus adhuc ejufdem Congregationis Officialibus , quemquam veluti Coadjutorem alicujus cum Officii confequendi jure , vel occulte , vel palam intrudant ;

Quod

Quod ſi propter deceſſum eorum, ſeu quamvis aliam ceſſionem, dimiſſionem, amiſſionem, aut privationem alicujus ex prædictis Officialibus pro tempore deputatis oportuerit alium in ejus locum ſubrogare, tres dignos, probatoſque Viros Secretarius Cardinali Præfecto proponat, qui idoneitate eorum matura conſultatione diſcuſſa, digniorem, probatioremque inter eos eligat, qui, ſi noſtrum, & Succeſſorum noſtrorum obtinuerit aſſenſum, præſtito per eum juramento, ut ſupra, ad Officium admittatur. Submoto itaque ab Officialium cœtu quocumque vel levi avaritiæ periculo, eos omnes enixe in Domino hortamur, ut pro ſalubri ejuſdem Congregationis regimine, & Eccleſiaſticæ diſciplinæ integritate in omnibus, quæ ad eam ſpectant, pertractandis quam maxime cautos, oculatoſque ſe præbeant, adeoque eorum virtutis emulatione majores in dies fructus, atque progreſſus inde proveniant, ac cognitæ, & ſpectatæ uniuſcujuſque ipſorum diligentiæ, & fidelitati a Sancta Sede Apoſtolica condigna præmia conferantur. Decernentes præſentes noſtras literas etiam ex eo quod Officiales prædicti, ac alii quicumque in præmiſſis quomodolibet intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes eiſdem præmiſſis non conſenſerint, aut vocati, ſeu auditi non fuerint, aliaque quavis de cauſa quantumvis legitima, & juridica de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, retractari, in jus, vel in controverſiam revocari nullatenus poſſe, ſed ſemper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces exiſtere, & ab Officialibus prædictis, ac aliis, ad quos ſpectat, ſeu pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere irritum quoque, & inane quidquid ſecus ſuper omni-

bus,

bus, & singulis præmissis, vel circa ea a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, & consuetudinibus quibuscumque, ac quibusvis vivæ vocis oraculis, privilegiis, indultis, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & alias quomodolibet per Prædecessores nostros Romanos Pontifices concessis, innovatis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes ad effectum præsentium, illis alias in suo robore permansuris, harum serie derogamus. Ne autem harum literarum ulla ignoratio obtendi possit ab iis præsertim Officialibus, de quibus agitur, volumus eas typis impressas in Secretaria Congregationis Concilii præfixas asservari. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die XXVII. Novembris MDCCLXXV. Pontificatus Nostri Anno Primo.

J. Card. de Comitibus.